

Kara Kızın Ağıtı 5

– S.SAMYELİ · 30 Temmuz 2011

Mevsimler hızla geçmiş çocukluğu dolmuştu
Kara kız tez büyümüş gelinlik kız olmuştu.

Köyün bütün gençleri vurgundu kendisine
Yüz vermedi arayı açtı gitti kara kız.
Sarı Yusuf'u o yıl eş seçti kendisine
Umutları yürekte kaçtı gitti kara kız

Üç günlük düğününde hiç susmadı zurnalar
Sevince ortak oldu gökte uçan turnalar
Çağıl çağıl çağladı hizmet için kurnalar
Mutluluktan bir yudum içti gitti kara kız

Hem kördü, hem de dilsiz, kulağı da sağırdı.
Eli çevikti ama yükü biraz ağırdı.
Yâr dediği Yusuf'a dörtte oğlan doğurdu
Gururdan kanat taktı uçtu gitti kara kız.

Şahidiydi yükünün avucunda nasırı
Üç beş naylon kabı var birde yarım hasırı
Kumarbazdı Yusuf'u buda onun kusuru
Hüzünleri içinde biçti gitti kara kız

Bir gecede kaybetti inek koyun ne varsa
Ne bir çizim toprak var nede yurtluk bir arsa.
Her şeyi unutturdu Yusuf'unu bir sarsa
Derinden bir ah çekti geçti gitti kara kız

Acımadı Yusuf'u gözden düşen yaşına.
Dertler yetmezmiş gibi kuma sardı başına.
Kara kız ölmeliydi zehir girip aşına
Doğruyu eğrilerden seçti gitti kara kız.

Can tatlıydı Yusuf'tan bu yerden gitmek gerek
Aldı dört kuzusunu dağlara kaçtı direk
Antalya dan Burdur'a yürüdü yalın ayak
Yâr dediği iblisten kaçtı gitti kara kız

Kesti toprak kerpici bir ufacık ev yaptı
Kuzuları derdine derman olan tek haptı
İtmedi hiç birini dördünü birden kaptı
Dertlerini ardına saçtı gitti kara kız.
cevresam